

a) a szövetkezet magasabb vezetői munkakört betöltő dolgozója,

b) a törvényességi felügyeletet gyakorló szerv dolgozója,

c) a szövetkezetnél rendszeres ellenőrzési, intézkedési joggal rendelkező külső személy, vagy a szövetkezettel rendszeres gazdasági kapcsolatban álló szervezet magasabb vezető beosztású dolgozója.

(5) A létesítő szerv hozzájárulása szükséges a találmányi díj, a találmány-hasznosítási díj és vételár, valamint a közreműködői díj megállapításához a szövetkezetek országos érdekképviselői szerve, illetőleg társadalmi szervezet, továbbá egyesület által létesített vállalatnál vagy leányvállalatnál, ha a szabadalmas, a feltaláló, illetőleg a közreműködő

a) a vállalat vagy a leányvállalat igazgatója,

b) a létesítő szerv dolgozója,

c) a vállalatnál, illetőleg a leányvállalatnál rendszeres ellenőrzési, intézkedési joggal rendelkező külső személy, vagy a vállalattal, illetőleg a leányvállalattal rendszeres gazdasági kapcsolatban álló szervezet magasabb vezető beosztású dolgozója."

2. §

Ez a rendelet a kihirdetése napján lép hatályba.

Lázár György s.k.
a Minisztertanács elnöke

Újabb tervek a védjegyek nemzetközi oltalma érdekében

A védjegyek nemzetközi oltalma érdekében a múlt század vége óta multilaterális szerződés van hatályban a Párizsi Unió tagállamainak körében, és pedig a Madridi Megállapodás. Hosszú évtizedek teltek el működése során, amikor – a hatvanas évek második felében – a Szellemi Tulajdon Világszervezete keretében mozgolódás támadt annak érdekében, hogy a Madridi Uniónál átfogóbb, a világ országainak nagyobb többségét magában foglaló védjegy egyezmény jöjjön létre. E munkálatok eredményeképpen jött létre az 1973. évben Bécsben összehívott diplomáciai konferencián a Védjegy Lajstromozási Szerződés, közismert – angol elnevezéséből származó – rövidítése szerint: a TRT. Azonban, annak ellenére, hogy a TRT már több mint egy évtizede megszületett, a széles körű nemzetközi eljárások alapuló védjegyoltalom rendszere ma sem mondható megoldottnak. Hatályba lépése egy 1980-ban bekövetkezett módosítást követően ugyan megtörtént, de különböző okokból, így tagjainak szűk köre, a további államok csatlakozási nehézségei miatt kiteljesedésére a közeljövőben aligha lehet számítani. Ugyanakkor az igény nőttön nőtt, hogy egyszerűbb és olcsóbb eljárással a lehető legrövidebb időn belül és a WIPO tagállamainak minél nagyobb körét érintő terjedelemben lehessen védjegyoltalmat szerezni és fenntartani.

Ehhez az igényhez járult még az elmúlt években egy új, sajátos szempont is. Nevezetesen az Európai Gazdasági Közösség elhatározása alapján kialakulóban van az új „Európa védjegy” rendszer, amely a tagállamokat egységes egésznek tekintve rendezné a védjegyoltalom kérdéseit a Közös Piacba tartozó országokban.

A Madridi Unió tagállamainak csak egy része tagja a Gazdasági Közösségnek, de más oldalról eltérés mutatkozik a Közösség tagjainak viszonylatában is. Négyen közülük ugyanis – Nagy-Britannia, Írország, Dánia és Görögország – nem tartoznak a Madridi Unióhoz, ilyen helyzetben felmerült a probléma, hogyan lehetne megteremteni a lehetőséget arra, hogy a Közösségben tett bejelentés alapja lehessen a nemzetközi bejelentésnek, illetve,

hogy a Madridi Unió nem közös piaci tagállamai hogyan részesülhetnének kölcsönösségi alapon az Európai Gazdasági Közösség védjegy ügyekben előirányzott előnyeiben. Az e célból eddig kifejtett erőfeszítések nem vezettek sikerhez, úgy tűnik, hogy az érintett megállapodások végrehajtási intézkedéseit meghaladó, a megállapodások előírásait érintő problémákat kell megoldani. A megoldásként ígérkező lehetőség összetalálkozott a Nemzetközi Iparjogvédelmi Egyesület elképzeléseivel, törekvéseivel is, amelynek keretében, bizonyos előzetes tanulmány készítés után, javaslatot dolgoztak ki a WIPO Főigazgatójához. Mindezeket az előzetes vizsgálódásokat figyelembe véve a WIPO illetékes irányító szerveinek felhatalmazása alapján előkészítő anyag készült a WIPO Titkársága keretében, majd összehívták „A védjegyek nemzetközi lajstromozására” létesített Szakértői Bizottságot, Genfben, 1985. februárjában.

A Szakértői Bizottság első ülésének munkájában 42 ország küldöttei vettek részt a Párizsi Unió tagállamaitól Közöttük több KGST együttműködésben részt vevő ország is képviseltette magát: Magyarország, Bulgária, Csehszlovákia, az NDK, Románia, a Szovjetunió továbbá Jugoszlávia. Megfigyelői minőségben számos kormányközi-nemzetközi szervezet is jelen volt.

A Bizottság tanácskozásának vezérfonalát a WIPO Titkárságának kiinduló anyaga (memoranduma) képezte.

Elsődleges feladata abban foglalható össze, hogy megfelelő kapcsolatot létesítsen a Madridi Unió és az Európa-védjegy között. Amint arra a memorandum utalt, az előkészítő munkálatok során kiviláglott, hogy a kérdéshez úgy érdemes csak nyúlni, ha a Madridi Megállapodás bevált alapelveinek megőrzése mellett olyan változtatásokra kerül sor, amelyek – amellet, hogy két védjegy rendszer kapcsolatát megfelelően rendezik – a nemzetközi védjegyoltalom intézményét minél több állami számára vonzóvá, hozzáférhetővé teszik. Máris kialakult az elnevezés: a Madridi Megállapodás „új változata” (nouvelle variante). A megállapodás nyitva állhatna a Párizsi Unió

valamennyi (jelenleg 94) tagállama számára, amelyek közül csak 26 tagja a jelenlegi Madridi Uniónak. Az elképzelés tehát eleve az volt, hogy nem a Madridi Megállapodás revíziójáról van szó, hanem jól bevált alapelveinek felhasználásával új védjegyoltalmi rendszer kialakításáról. Ezt az elképzelést lényegében alátámasztották a Szakértői Bizottság ülésének általános észrevételei, mert a Madridi Unió tagállamainak képviselői kifejezésre juttatták elégedettségüket a Madridi Unió működését, eredményességét illetően. A hosszú évtizedek – csaknem évszázad – óta kitűnően funkcionáló, jogi és pénzügyi szempontból eredményes rendszer változtatás eléggé nehéz és bizonytalan kimenetelű terv volna. Az egyhangúságot igénylő egyezmény módosítások kilátásait illetően a Párizsi Unió tagállamainak az elmúlt években olyan negatív tapasztalatai vannak, amelyek szintén azt támasztják alá, hogy a jól bevált rendszer erőteljes reformja kétséges kimenetelű. A WIPO főigazgatójának a Szakértői Bizottságban elhangzott nyilatkozata úgy összegezte a jelenlegi helyzetet és a célok kitűzését, hogy a kedvező tapasztalatokon alapuló új megállapodás keretében lehet megtalálni a jövő nemzetközi védjegyoltalmi rendszerét.

A Főigazgató beszédéből idézett néhány gondolat rávilágít mindazokra az indokokra és célkitűzésekre, amelyek a Szakértői Bizottság tevékenységét megalapozzák:

Nem könnyű a védjegyek területén jelenleg fennálló helyzet, amikor is hozzávetőleg 160 ország előírása és joggyakorlata eltérő. E helyzet a számtalan tévedés és a magas költségek veszélyét rejti magában. Igaz ugyan, hogy a jogi szakértők és ügyvivők a problémák megoldására rendelkezésre állnak, azonban számukra is előnyös a nemzetközi oltalmi rendszer javítása. A nemzeti szabályok alapján felmerülő vitás problémák megoldása a jól működő, széles körű nemzetközi rendszerben is számos feladatot ró rájuk, amelyekben közreműködésük elengedhetetlen.

A meglévő rendszerek – Benelux, TRT, Madridi – hasznosak a maguk területén, körük azonban nem elég tág, hiányoznak valamennyiből olyan államok, mint az USA, Japán, Nagy-Britannia, a skandináv országok, Latin Amerika, az ún. fekete Afrika államai és kevés kivétellel Ázsia országai. A Madridi Uniónak nem tagja a Párizsi Unió tagállamainak 73%-a. Ilyen helyzetben, bármilyen jól működik is, a Madridi Unió sem tölt be kellő nemzetközi szerepet. A TRT ugyancsak elvesztette kezdeti dinamizmusát. Új megoldást kell tehát a cél érdekében keresni. A megoldás mikéntje néhány alapvető kérdés köré csoportosul, a Szakértői Bizottság feladata elsősorban ezeknek a vizsgálata. Való igaz, hogy a Madridi Unió kitűnően működik, ezért változtatni nem volna szabad. Az sem kizárt, hogy köre valamelyest bővül a közeljövőben – pl. Nagy-Britanniával –, nem annyira azonban, hogy a széles körű rendszert megvalósítsa. Félő viszont, hogy az Európai Közösségi védjegy rendszer megszületésével csökken a tevékenysége, hiszen nagy számú nemzetközi bejelentésnek éppen a Közösség országaiban van a forrása. Mindent összevetve új, a tapasztalatokon alapuló, a lehetőség szerint egyszerű nemzetközi oltalmi rendszer kialakítása kívánatos, amely minden bizonnyal meghozza a maga igen nagy eredményeit az országok számára.

A tárgyalás során elhangzott általános vélemény-nyilvánítások eredménye abban foglalható össze, hogy az egyes országok nagy jelentőséget tulajdonítanak a kiterjedt árucseret forgalommal együtt járó védjegy oltalmi igény minél szélesebb körben való kielégítésének. Míg a Madridi Unió tagállamai hangsúlyozták elégedettségüket annak működésével kapcsolatban, az Unión kívüli országok „gyenge” pontjaira hivatkoznak, s ezért olyan új vál-

tozat kidolgozását üdvözölnék, amely számukra is elfogadható lenne. A Madridi Megállapodás általuk leginkább kifogásolt, elfogadhatatlannak tartott előírásai közül elsősorban a függőségre, a rövid kifogásolási határidőre, valamint a központi megtámadás lehetőségére utaltak. Az Amerikai Egyesült Államok delegációja viszont azokat a pénzügyi következményeket is taglalta, amelyek az igen nagy számú (a teljes bejelentések 10%-át kitevő) külföldi bejelentések megcsappanása okozna a jelenlegi közvetlen bejelentési rendszer megszűnése nyomán.

Nagy-Britannia képviselői egyelőre tartózkodó álláspontot képviseltek, azzal az indokolással, hogy nem volt kellő idő és mód a kérdést a belföldi érdekelt körökben megvitatni. Hollandia részéről is bizonyos aggály hangzott el az elképzelésekkel kapcsolatban.

Az NSZK küldöttsége érdeklődést és optimizmust juttatott kifejezésre, különös tekintettel az ország gazdasági köreinek védjegy érdekeire.

A skandináv államok, valamint Belgium és Franciaország készségüket fejezték ki a munkálatokban való részvételt illetően.

Ugyanakkor egyes KGST országok küldöttsége bizonyos aggályának is kifejezést adott az új megállapodás útján való rendezést illetően.

A magyar delegáció elégedettségét nyilvánította a Madridi Unió működésével kapcsolatban, amelynek az ország igen régen tagja, de hangsúlyozta, hogy nem zárkózik el a nemzetközi rendszer kifejelesztése elől.

A nemzetközi szervezet képviselői a Madridi Unió és az EGK közötti védjegy rendszer összhangjának biztosítását szükségesnek ítélik, bár egyes szervezeteknek bizonyos aggályuk volt új, nemzetközi megállapodás kidolgozását illetően.

Az általános eszmecserét követően a Bizottság behatóan megvitatva azokat a kérdéseket, amelyek a jelenlegi nemzetközi rendszer változtatásait jelentenék, abból a célból, hogy köre a jelenleg távolmaradó országok számára is vonzóbbá váljék. Az elhangzottak ugyan nem tekinthetők végleges állásfoglalásoknak, mégis jó alapul szolgálnak a további munkálatokhoz.

A kérdéses problémák és az azokkal kapcsolatos vélemények a következőkben összegezhetők.

A nemzetközi lajstromozás függetlenségének és a központi megtámadás elvének feladása

A „védjegyfüggőség elve” az a követelmény, hogy a nemzetközi bejelentések és az oltalmi fennállásnak a származási országban lajstromozott nemzeti védjegy képezze alapját a bejelentéskor, majd ezt követően meghatározott ideig. A Madridi Megállapodás működésének korai szakaszában a függőség a nemzetközi védjegyoltalom teljes időtartama alatt fennállt, a későbbiekben (a nizzai szöveg változtatása következtében) módosult, nevezetesen a nemzetközi lajstromozástól számított öt év elteltével szűnik meg. Az előírás célja, hogy a függőségi időtartam alatt mód legyen megfelelő törvényes alap esetében, az alapul szolgáló nemzeti védjegy megtámadása után a nemzetközi védjegy oltalmának megszűnését elérni egyetlen eljárás keretében, anélkül, hogy a törlés érdekében valamennyi országban el kellene járnai, ahol a nemzetközi oltalom hatályos. A függőség tehát a „központi megtámadás” (attaque central) lehetősége érdekében szükséges, a megtámadással, törléssel járó munkálatok és költségek kímélése érdekében. (Helyessége, létjogosultsága egyébként több évtizede vitatott.)

Itt említjük meg, hogy egyes felfogások szerint a „Központi megtámadás” helyett találhatóbb „Központi felszólá-

lásról" (opposition) vagy „Központi védekezésről" (défense) beszélni.

A Madridi Megállapodás e jellegzetes rendelkezése — a Bizottság számos tagjának nyilatkozata szerint is — egyik nyomós ok sok állam számára, hogy távol maradjon az Uniótól. Álláspontjukat azzal indokolják, hogy olyan akadály állhat fenn — például másnak védjegyhez fűződő joga — a származási országban, amely a nemzetközi bejelentéssel érintett többi országban nincs. A függőség tehát az ezekben való bejelentést indokolatlanul zárja ki. Az sem kizárt, hogy egy adott védjegy csak export termékek jelölésére szolgál, a lajstromozás tehát szükségtelen a származási országban. Emellett a nemzeti lajstromozási eljárás elhúzódhat és így lehetetlenné válik a nemzetközi bejelentés keretében a hat hónapos elsőbbségi idő igénybevétele, amelyet a Párizsi Unió Egyezmény biztosít.

További vélemény, hogy a függőség ellentmondásban áll a Párizsi Unió Egyezmény 6.3 cikkében foglaltakkal, amely szerint az Unió egyik országában szabályszerűen lajstromozott védjegyet függetlennek kell tekinteni az Unió más országában lajstromozott védjegytől, ide értve a származási országot is. Ezt a rendelkezést az a tény indokolja, hogy a különböző államokban eltérők a védjegy szabályozások mind az oltalomképességet, mind az eljárási kérdéseket illetően. Ilyen körülmények mellett a szigorúbb előírással rendelkező, alapos vizsgálatot folytató országok jogosultjai nemzetközi bejelentési szándék keretében hátrányosabb helyzetbe kerülnek.

Más szakértők a függőség intézményének előnyeit hangoztták. Arra is utaltak, hogy egyes országok a külföldi származási bejelentőktől megkövetelik az előzetes hazai lajstromozást.

A vita során közvetítő javaslatok is hangzottak el. Megoldás lehetne, ha a nemzetközi bejelentés alapja „előzetes” nemzeti lajstromozás volna a származási országban. Ez valójában nem lenne ellentétes a Madridi Megállapodás jelenlegi felfogásával sem. További változat, hogy a nemzeti bejelentésen alapuló nemzetközi lajstromozást törölni lehetne, ha a nemzeti bejelentést elutasítják.

Ugyancsak közvetítő megoldásként az merült fel — a memorandumban foglalt egyik javaslat-változattal egyezően — hogy a nemzetközi bejelentésnek csupán a megelőző nemzeti bejelentés legyen az előfeltétele. Ezáltal az uniós elsőbbség igénybevételének a lehetősége is fennállna a nemzetközi bejelentéseknél, amely jelenleg számos vizsgálatot folytató származási országban veszélyeztetett.

Ugyanakkor e javaslat kapcsán az a kérdés is felvetődött, hogy egyáltalán mi értelme van az ilyen előfeltétel kikötésének, hiszen minden ország a saját, a nemzeti bejelentésekre vonatkozó előírásai szerint dönt a bejelentés ügyében, tehát semmiféle jog-egységesítést nem hoz létre e megoldás.

Hangzott el olyan javaslat is, hogy központi megtámasztásnak csak nemzetközi védjegy alapján lehessen helye, vagy hogy csak olyan védjegy miatt, amelynek jogosultja a nemzetközi védjegy megállapodás országának polgára.

A kérdésben tehát a nézetek erősen megoszlottak a Bizottság körében. Kétségtelen, hogy a mellette és az ellene szóló érvek elvben egyaránt figyelemre méltók. Magyar vonatkozásban hozzá kell azonban tennünk, hogy a tudomásunkra szolgáló adatok szerint magyar szervek nem éltek a lehetőséggel mások nemzetközi védjegyének törlése érdekében, ugyanakkor magyar nemzeti védjegy törlése sem szolgált alapul nemzetközi védjegyünk oltalmának megszüntetéséhez.

Kevésbé elméleti a probléma az Amerikai Egyesült Államok szemszögéből. A védjegyjog megszerzéséhez ott ugyanis vagy a bejelentést megelőző kereskedelmi forga-

lomban való használata, vagy külföldi bejelentő esetében annak a származási országban megelőző lajstromozása a feltétel.

A jelenlegi előírások alapján tehát az USA-ra kiterjedő nemzetközi védjegy bejelentés esetében az oltalom engedélyezését fel kellene függeszteni mindaddig, amíg a származási országbeli előzetes bejelentés alapján a lajstromozás ott megtörténne, vagy amíg tényleges kereskedelmi használat következne be. Probléma volna, ha a bejelentő az eljárás során jogalapját meg kívánná változtatni, a két fenti változat tekintetében. Jogszabály módosításra volna szükség ahhoz is, hogy használati szándéknak lehessen a bejelentést tekinteni. Ilyen helyzetben az USA delegációja nem is foglalt állást a kérdésben.

A bejelentéssel érintett államok megjelölése

A kérdés valójában csak elméleti jellegű, ezért a Bizottság állásfoglalása egységes volt. A Madridi Megállapodás korábbi helyzetével szemben ma már egyöntetű, hogy az egyes tagállamokra a nemzetközi bejelentés csak akkor vonatkozik, ha a bejelentő feltünteti azokat. E lehetőség általános, bevált és a jövőben is követendő gyakorlat.

Az oltalom visszautasításra nyitva álló határidő

A Madridi Megállapodásban rögzített 12 hónapos határidő, amely alatt a nemzetközi bejelentéssel szemben kifogást lehet emelni, az összehasonlító vizsgálatot folytató országok egy részének nézete szerint túl rövid. Különösen ez a helyzet akkor, ha a hivatalból való — abszolút és relatív okokra egyaránt kiterjedő — vizsgálatot felszólalási lehetőség is követi. Ezért a két éves határidő látszik reálisnak. A határidő kérdésében elégséges volna a végrehajtási szabályzatnak intézkedni, amelynek esetleg szükségessé váló módosítása kevésbé bonyolult, mint a megállapodásé. Más delegációk úgy vélték, hogy bár a 12 hónap bizonyos helyzetekben túl kevés, 15 hónap előírása is elégséges volna. Ez viszont még akkor is szükséges, ha hivatalból ugyan nem vizsgálják a korábbi jogokat, de az „abszolút” kizáró okok tekintetében folytatott vizsgálatot felszólalási eljárás követi.

Regionális védjegyek

Jelenleg két regionális védjegy rendszer működik, az OAPI (afrikai)-hoz tartozó és BENELUX államoké. A közel jövőben várható az Európai Gazdasági Közösség regionális rendszerének működése, de további lehetőségek sem kizártak. Ezek lényege, hogy a „regió” egységes egész a bejelentő az oltalom iránti kérelmét nem korlátozhatja a rendszerben részt vevő országok egy részére. Nemzetközi védjegyoltalom tekintetében tehát az a kérdés, hogy ha a bejelentés egy a védjegy megállapodáshoz és a regionális rendszerbe is tartozó országot érint, automatikusan az utóbbinak valamennyi államát érintettnek kell-e tekinteni. Viszont sajátos probléma, hogy mi történjék, ha a többi „regionális országok” nem résztvevői a nemzetközi lajstromozási megállapodásnak. Amennyiben új nemzetközi védjegyoltalmi rendszert teremtő megállapodás alakul, e problémát megfelelően át kell gondolni és átfogóan, a két rendszer közötti kölcsönösséget megteremtve komplikációk nélküli megoldás útján, a jövőben alakulható további regionális rendszerek valamennyi lehetséges

ben változatra gondolva. Ezzel összefüggésben meg kell találni a megoldást a jelenlegi Madridi Uniót illetően is, amelyet ugyancsak regionális rendszernek lehet felfogni.

A megoldandó kérdések között esetleg olyan variációt is ki kell dolgozni, hogy a regionális védjegy bejelentője átalakíthassa igényét az érintett országokra vonatkozó nemzeti bejelentésekké. E vonatkozásokban szabályozni kell a részletkérdéseket, jogkövetkezményeket, stb., ideértve a pénzügyi vonatkozások kimunkálását is.

Munkanyelv

Egyes nézetek szerint a nemzetközi védjegyeljárásokban célszerű egyetlen munkanyelv alkalmazása, a jelenlegi Madridi Megállapodás közel 100 éves tapasztalatai alapján. A bejelentés nyelvi adatai egyszerűek, ide értve az árufegyékét is, tekintettel a Nizzai Megállapodás által megalapított osztályozási rendszer alfabetikus jegyzékére.

Mások úgy vélik, hogy földrajzilag kiterjedtebb nemzetközi rendszer esetében célszerű más munkanyelv alkalmazása, nevezetesen az angol, amely a nemzetközi kereskedelemben leginkább elterjedt. További szakértők egyéb nyelvek használatának célszerűségét vetették fel (pl. a spanyolt, a németet). Ismét mások a több nyelv ellen foglaltak állást, a bonyolultság elkerülése céljából.

Felmerült a nyelvi kérdések kapcsán olyan lehetőség, hogy a lehetséges munkanyelvek közül a bejelentő válasszon, mint pl. jelenleg a Benelux eljárások keretében arra mód van. Arról is szó esett, hogy amennyiben a származási országon keresztül kell továbbítani a kérelmeket, a hivatalok számára a több féle nyelvből való választás fokozott nehézséget okoz.

Pénzügyi kérdések

A Bizottság különösen fontos kérdésnek ítélte meg a pénzügyi problémákat. A jelenlegi nemzeti díjak összehasonlítása alapvetően szükséges, annak érdekében, hogy a nemzetközi eljárási díjak tételei megfelelően kerüljenek meghatározásra. Több szakértő megítélése szerint célszerű a Madridi Unió díjrendszerét kiindulási alapnak tekinteni a tanulmányozás során, mivel az eredményesen bevált. Egyes szakértők a nemzeti díjak összegszerűségének fenntartása mellett foglaltak állást, mások az egységes országokénti kijelölési díjat helyeselik.

Következtetések

A Szakértői Bizottság véleménye szerint az eszmecserék igen értékesek és hasznosak voltak, az új lehetőségek alapos megvitatása elősegíti a szélesebb körű nemzetközi védjegyoltalom rendszerének kialakítását, gyümölcsöző eredményei kitűnő kiindulási alapot szolgáltatnak a WIPO további munkálataihoz.

A tervek szerint a WIPO felveszi a kapcsolatot a téma következtében illetékes nemzetközi szervezetekkel, majd a Nemzetközi Iroda kidolgozza a megállapodás tervezetét és tanulmányt készít a regionális, illetőleg a pénzügyi kérdésekben. Különös tekintettel a jelenlegi Madridi és a várható európai védjegy rendszer szempontjaira, olyan módon készíti el az Iroda a tervezeteket, hogy az érdekeltek igénybe vehessék a lehetőségeket, választásuk szerint. A Szakértői Bizottság a tervek szerint mindezen munkálatok eredményeit az 1985. év második felében tanulmányozhatja.

Dr. Bognár Istvánné

KUTATÓ-FEJLESZTŐ INTÉZETEK, TERVEZŐ IRODÁK, GYÁRTÓ ÉS ÉPÍTŐ VALLALATOK, SZÖVETKEZETEK FIGYELMÉBE!

Az Országos Találmányi Hivatal a kutatással-fejlesztéssel, tervezéssel, kivitelezéssel, gyártással, termékforgalmazással, exporttal foglalkozó szakemberek számára rövid, 4 órás díjmentes tanfolyamokat rendszeresített az OTH Szabadalmi Tára által biztosított

S Z A B A D A L O M K U T A T Á S I

lehetőségek, kutatási módok, kutatási segédletek megismertetése céljából.

Tekintettel arra, hogy mind a kutatás-fejlesztési célok kitűzésekor, mind a kutatás-fejlesztés megkezdése előtt, mind a gyártás folyamán, mind a bel- és külpiaci értékesítést megelőzően, nemkülönben a szabadalmi bejelentések megtétele előtt rendkívül fontos a szabadalmi helyzet feltárása – amire a Tudománypolitikai Bizottság 30.015/1979. sz. határozatával kiadott „Irányelvek” is felhívták a gazdálkodó szervezetek figyelmét –, ezért a műszaki szakemberek minél szélesebb körének kell megismernie a szabadalomkutatásokat.

Azok a gazdálkodó szervezetek tehát, amelyek élni kívánnak az OTH Szabadalmi Információs Központja által kínált lehetőséggel, legkésőbb

1985. június 30-ig

közölnék levélben az OTH Szabadalmi Információs Központ Szabadalmi Információs Osztályával (1370, Budapest, postafiók 552), hány műszaki szakemberük kíván részt venni egy-egy alkalommal a Szabadalmi Tárból megrendezendő 4 órás tanfolyamon.